

ПРОТОКОЛ

№ 1984

гр. Варна, 15.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, Х СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Славея Н. Янчева

Сложи за разглеждане докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20233100101355 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:01 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, изр. 2 от ГПК.

Ищецът Г. В. В., редовно призован, **явява се лично**, воден от служители на съдебна охрана. Представлява се от особения си представител - **адв. Ю. Г.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ на съдебната охрана да бъдат свалени белезниците и колана на ищеца.

Ищецът В.: Правя искане съда да се разпорежи да ми се премахнат и крачните белезници.

СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ на съдебната охрана да бъдат свалени и крачните белезници.

Ответникът ОКРЪЖЕН СЪД – Ш., редовно призован, не се явява председателя на съда, нито упълномощен представител.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило писмено становище вх. № 30573/14.12.2023 г. от административния ръководител на Окръжен съд – Ш., в което се посочва, че административния ръководител С. Р. и представляващите съда по ЗСВ, е възпрепятстван да се яви в днешното съдебно заседание, поради служебни ангажменти. Моли да се даде ход на делото в негово отсъствие. Изразява становище по съществото на спора.

СЪДЪТ ВРЪЧВА препис от становището на адвокат Г..

Свидетелят П. С. А., редовно призован, **явява се лично**.

Свидетелят В. Г. В., редовно призован, **явява се лично**.

СЪДЪТ ИЗВЪРШИ справка с личните карти на ищеца и призованите свидетели,

след което им върна същите.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: **ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

Адв. Г.: Поддържам исковата молба така, както е предявена. Нямам възражения по проекта за доклад. Правя едно допълнение към исковата молба: заявяваме, че служителите на Звено „Охрана“, които ежедневно присъстваха на съдебните заседания бяха като бройка не по-малко от 20 души в самата залата плюс един охранител и един отвън. Оспорваме отговора.

ИЩ. В.: Не случайно исках лично да присъствам, за да мога да упражня правото си на лична защита, освен професионалната на адвоката. Пожелал съм да бъда тук тялом и духом. Адвокатът каза, че поддържа така депозираната искова молба. Тя е депозирана до Административен съд - Ш. по реда на чл. 284 и следващите от специалния ЗИН, тъй като към онзи момент, когато е процесния период, както е посочено в исковата молба, съм бил задържан под стража и този закон е за вреди срещу Държавата за нарушение на чл. 3 на лишени от свобода и задържани под стража и поради тази причина съм го завел пред административен съд. Как е попадал тук не зная, защото не съм получил възможност да обжалвам това. Искам да кажа, че въпреки, че това е право на съда да определя по закон, оспорвам правната квалификация - чл. 49 от ЗЗД, тъй като това е общия ред за защита, за претърпени вреди, докато съществува специален закон – ЗОДОВ, чл. 2в от ЗОДОВ, съгласно който по този специален ред се търси защита от вреди срещу Държавата, по който аз считам, че би следвало да бъде гледано това дело, тъй като считам, че специалният закон дерогира, това е по римското право *specialis derogate generali*.

Прочетох доклада на съда. Не ми е ясно, защото аз не съм завеждал по чл. 49 от ЗЗД иск, как ще се проведе процеса в този случай, тъй като след като е по чл. 49 от ЗЗД, би следвало да е приложима нормата на чл. 45, ал. 2. Оборима презумпция има ли, няма ли, аз не знам как ще се проведе. Аз не съм получил и отговора на ответника.

СЪДЪТ като съобрази изявлението на процесуалните представители на страните, намира, че следва да обяви за окончателен изготвения проект за доклад, поради което, на основание чл. 146 от ГПК пристъпи към

ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Производството по делото е образувано по предявен от Г. В. срещу Окръжен съд – Ш., иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 130 000 лв., заявена като частична от общо 1 300 000 лв., претендирана като обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в психически, физически болки и страдания, психологически стрес,

накърнено достойнство и загуба на доверие в правосъдието, в резултат на противоправно поведение, извършено в периода от 27.06.2011г. до 29.11.2012г. при разглеждане на НОХД № 303/2011г. по описа на Окръжен съд - Ш., поради оковаването му с белезници на ръцете към колан на кръста по време на разглеждане на делото, който е свален по разпореждане на 28.09.2011г., но не и белезниците, както и поради разделянето му от неговия упълномощен адвокат, поради присъствието на кордон от представители на "Съдебна охрана" в съдебната зала, което го е лишило от правото на защита и правото му да събеседва с него, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 27.06.2011г. до окончателното изплащането на задължението.

Претендират се и сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

В исковата молба, ищецът Г. В. твърди, че считано от 05.12.2015г. изтърпява наложено му наказание в Затвора – Л., XI група, определено с присъда по НОХД № 303/2011г. по описа на Окръжен съд – Ш..

Твърди се още, че в периода от 27.06.2011г. до 29.11.2012г. при разглеждане на НОХД № 303/2011г. по описа на Окръжен съд - Ш., е бил окован с белезници на ръцете към колан на кръста, който е свален по разпореждане на 28.09.2011г., но не и белезниците, в резултат на което е бил лишен от възможност да събеседва с упълномощения си адвокат, поради присъствието на кордон от служители на "Съдебна охрана", които действия са накарнали правото му на защита в наказателния процес.

Поддържа се, че поведението на Председателя на съдебния състав, на когото са възложени правораздавателни функции, е противоправно, в нарушение на императивни разпоредби на чл. 31, ал. 4, чл. 30, ал. 5 от Конституцията на Република България, чл. 3 ЗИНЗС, чл. 6 и чл. 13 ЕКЗПЧ, намиращо се в причинно – следствена връзка с претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в психически, физически болки и страдания, психологически стрес, накърнено достойнство и загуба на доверие в правосъдието.

Изложеното обуславя и правния интерес на ищеца от предявяване а осъдителна претенция за обезвреда на претърпените вреди.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът Окръжен съд – Ш., е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск и настоява за отхвърлянето му, поради отсъствие на предпоставките за ангажиране гаранционно-обезпечителната му отговорност.

Излага се, че НОХД 303/2011г. на ШОС е образувано след внасяне на обвинителен акт срещу шест лица, измежду които и Г. В. за извършени тежки умишлени престъпления.

Делото е разгледано с участието на подсъдимите, двадесет и четири упълномощени защитници и шестима резервни, двадесет лица, конституирани като частни обвинители и граждански ищци и техните процесуални представители, както и на трима прокурори.

Обезпечаването на реда в залата и сигурността на присъстващите лица, тежестта на повдигнатите обвинения, както и обстоятелството, че спрямо подсъдимите са взети най[1]тежката мярка за процесуална принуда, е наложило поставянето на белезници, явяващи се помощни средства, съгласно относимата към увреждането редакция на

разпоредбата на чл. 114, ал. 2 ЗИНЗС, използвани спрямо подсъдимите и в частност и спрямо Г. В. в съответствие с чл. 240 ЗИНЗС. Поставянето им е позволило на ищеца да води бележки, а при разглеждане на делото е имал възможност да извършва консултации с упълномощените си защитници и назначения му от съда и резервен. При даването на обяснения и при защитната си реч, по разпореждане на Председателя на състава, белезниците от ръцете са били свалени.

В условие на евентуалност, при доказване основанието и размера на иска, е релевирано възражение за погасяване по давност на вземането за обезщетение за неимуществени вреди поради изтичане на предвидения 5 – годишен срок, както и това за заплащане на законна лихва, считано от 27.06.2011г.

По разпределението на доказателствената тежест:

На основание чл.146 ГПК в тежест на ищеца е доказването на следните релевантни за делото факти по предявения иск по чл. 49 ЗЗД: че в периода от 27.06.2011г. до 29.11.2012г. при разглеждане на НОХД № 303/2011г. по описа на Окръжен съд - Ш., е бил окован с белезници на ръцете към колан на кръста, който е свален по разпореждане на 28.09.2011г., но не и белезниците, в резултат на което е бил лишен от възможност да събеседва с упълномощения си адвокат, поради присъствието на кордон от служители на “Съдебна охрана”, което противоправно поведение, накърнило правото му на защита в наказателния процес се намира в причинно – следствена връзка с настъпилите вреди, техния вид и размер;

В тежест на ответника е да установи своите възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, вкл. твърденията си, че употребата на помощни средства е в съответствие със ЗИНЗС, че поставянето им е позволило на ищеца да води бележки, както и да събеседва с упълномощения си адвокат независимо от присъствието на представители на “Съдебна охрана.”

СЪДЪТ по доказателствата, като прецени тяхната относимост и допустимост към предмета на процесуалния спор

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с отговора на исковата молба писмени документи, както следва: копие на обвинителен акт по образуваното НОХД № 303/2011 по описа на ОС-Ш.; копие на присъда №29/20.12.2012 г. по НОХД № 303/2011 по описа на ОС-Ш.; копие на присъда № 1/27.02.2014 г. по ВНОХД № 194/2013 г. на Апелативен съд- Варна, копие на решение № 493/15.06.2015 г. по НД№ 155982014 г. по описа на ВКС, присъда №12/04.05.2016 г. по ВНОХД № 184/2015 г. по описа на АС-Варна, копие на решение №234/01.12.2017 г. по НД № 407/2017 г. по описа на ВКС; СД- диск, съдържащ файл с мотиви към присъда №29/20.12.2012 г. по НОХД № 303/2011 по описа на ОС-Ш. и файл с мотиви към присъда № 1/27.02.2014 г. по ВНОХД № 194/2013 г. на Апелативен съд-Варна.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило писмо вх. № 24887/13.10.2023 г. от председателя на Окръжен съд – Ш., с което се изпращат копия от съдебни протоколи от проведени открити

съдебни заседания в периода от 27.06.2011 г. до 29.11.2012 г. по НОХД 303/2011 г. на Окръжен съд – Ш. – 32 броя папки, подредени в 11 картонени папки.

СЪДЪТ намира, че така постъпилите протоколи следва да бъдат приобщени към доказателствата по делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с писмо вх. № 24887/13.10.2023 г. от председателя на Окръжен съд – Ш. писмени документи, както следва: копия от изготвени съдебни протоколи от проведените открити съдебни заседания в периода от 27.06.2011 г. до 29.11.2012 г. по НОХД № 303/2011 г. по описа на Окръжен съд – Ш..

СЪДЪТ ДОКЛАДВА писмо от Министерство на правосъдието, ГД „Охрана“ – С., ОЗ „Охрана“ – Ш., към което е приложено удостоверение от началника на ОЗ „Охрана“ – Ш. – главен инспектор И. К., в което се посочва, че документите, касаещи конвоирането на лицата през периода, посочен в съдебното удостоверение, не са налични, поради унищожаването им, съобразно Закона за националния архивен фонд, Наредба за реда за организирането, обработването, експертизата, съхраняването и използването на документите в учрежденските архиви на държавните и общинските институции на Номенклатура.

-

Съдът пристъпва към разпит на редовно призованите от страна на ищеца свидетели.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **В. Г. В., ЕГН *******.

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

В. Г. В. – 37 г., женен, неосъждан, български гражданин, без дела със страните по спора. Син на ищецът Г. В.. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидателят В.: Син съм на Г. В. и желая да свидетелствам.

Присъствал съм в по-голямата част от проведените съдебни заседания по НОХД № 303/2011 г. по описа на Ш. окръжен съд. Формално бях упълномощен в качеството ми на защитник като негов роднина, за да осъществявам свиждания в следствения арест в град Ш., където той беше задържан по време на делото. Иначе активно участие не съм взимал в самото производство. В първото заседание мисля, че присъствах. В периода от 27.06.2011 г. до 29.11.2012 г. не съм присъствал на всяко заседание, както казах и по-рано – почти, то в по-голямата част от съдебните заседания по делото съм присъствал, но не на всички, с малки изключения. От самото начало - 27.06.2011 г., когато делото започна и Г. В. беше в качеството на подсъдим по това дело, той присъстваше с белезници, приковани неподвижно

към колан. Белезниците бяха поставени отпред плътно, гривна до гривна една до друга и приковани плътно към колан. Това състояние на подсъдимия Г. В. продължи, доколкото си спомням, 19 съдебни заседания. Гривните бяха на ръцете, белезници, неподвижни, приковани към колан, отпред пред него, не отзад. След което, след 19-тото проведено заседание, гривните бяха освободени от охраната, от колана, но той продължи да присъства с белезници до края на целия процес, с изключение, доколкото си спомням, само на защитната реч, накрая, след проведеното вече съдебно следствие. Председателят на състава разреши да му бъдат свалени едва за защитната реч. През цялото друго време той присъстваше с белезници. Той имаше няколко адвоката. Броят беше различен, тъй като се сменяха. В началото започнаха едни, впоследствие се смениха с други. Във всяко съдебно заседание баща ми имаше защитници. В съдебните заседания баща ми е правил изявления пред съда, доколкото си спомням, но контакта му със защитата беше изключително ограничен. Имам предвид, че от една страна беше с белезници и нямаше възможност активно да участва, имам предвид да си води записки, да си пише. От друга страна, поради множеството охрана, която беше в залата по делото, той нямаше пряк и непосредствен контакт със защитата по време на цялото съдебно следствие, което до голяма степен го ограничаваше той лично да си осъществява защитата. По делото бяха 6 подсъдими с по трима или четирима охранители всеки, 18 с началника на охраната и с още един пред вратата. Имаше поне 20 човека охрана в залата, зала не по-голяма от тази и тези 20 човека стояха между подсъдимите и между адвокатите. Това имам предвид. Баща ми е успял да комуникира със защитата си, но не и своевременно. По време на провеждане на съдебното следствие, когато трябва да се уточняват въпроси и да се обсъжда своевременно какви въпроси да се задават и т. н., той нямаше тази възможност. Да, постфактум може да му е разрешавал председателя на състава, но вече губеше смисъл този контакт. Баща ми към онзи момент изгуби вяра в правосъдието, поради тези обстоятелства, чувстваше се унижен, стресиран, промени си цвета на кожата, отслабна и така, стресиран. Аз съм го възприел лично от срещите си с него.

Свидетелят, на въпроси на адв. Г.: Видях как баща ми беше доведен днес в залата. Почти по същия начин беше воден в съдебните заседания на Ш. окръжен съд. Видях, че тук има специален отряд със закрити лица. Видях ги тук, в коридора. Подобен специален отряд не си спомням да имаше в самата зала, но съм виждал отвън, пред сградата на съда, тъй като отцепвах по време на всяко съдебно заседание известен периметър. Иначе го водиха по същия начин. Той имаше белезници на краката. За неподвижно закрепените белезници, ще направя един паралел - за разлика от белезниците, поставени на другия подсъдим П. С., който беше също подсъдим по това дело, между гривните белезници на П. С. имаше верига. Поради големият му размер и ръст, може би, но тази верига на него, по мое мнение, му позволяваше той да си води бележки. Позволяваше му възможност да пише по-лесно, за разлика от него обаче, белезниците на Г. В. бяха приковани една до друга, без верига помежду им, без верига между гривните. Това е разликата, което силно го ограничаваше. Когато съм бил по делата на П. С. и по тези на баща ми, доколкото си спомням П. С. беше по-активен. В смисъл правеше повече искания, изявления, частични обяснения и т. н.,

доколкото Г. В. беше по-пасивен. По средата в залата, на банката, пред самата банка, където съм и аз в момента бяха подсъдимите и около тях охраната, 20 човека. Защитниците вдясно от мястото на подсъдимите, не на самата банка, а на бюра, каквито има и в тази зала, на разстояние от самите подсъдими, може би на метър и половина, ако не са и два. От другата страна бяха частните обвинители, граждански ищци и техните представители. Г. В. контактуваше със своите защитници в почивките предимно, по време на съдебните заседания. Свободно нямаше възможност, когато реши той да контактува непосредствено с неговите защитници точно поради тази причина, защото имаше охрана плътно, която представляваше един кордон, така да го наречем, за да се онагледя по-ясно между подсъдимите и защитата. Баща ми отслабна. Той беше шокиран, стресиран, не можеше да повярва в какъв фарс взема участие. Отслабна действително, но с колко килограма не си спомням. Към онзи момент беше 53-54 годишен, към началото на процеса в Окръжен съд. Заседанията бяха с продължителност няколко часа. Започваха рано сутринта и много често приключваха в 7-8 вечерта. Дори в 9 и нещо - 10 понякога вечерта. Заседанията бяха насрочвани две седмици подред, всеки ден, да речем, с една седмица почивка или две, за да може съда да гледа и други дела. Тази продължителност на заседанията и невъзможността му реално да вземе участие активно, поради тези ограничения, го стресира. Той изгуби вяра в правосъдието, отрази му се много негативно. Още в първото заседание защитата направи искане да бъдат свалени белезниците на подсъдимите, поради което председателят на състава предостави, доколкото си спомням, решението на ГДО, на звеното по охрана да преценят, след което те казаха, че няма да бъдат свалени белезниците и на практика така продължи процеса с белезници, като след този отказ да бъдат свалени белезниците от страна на ГДО и впоследствие на председателя на състава, всички защитници направиха бойкот, излязоха от залата и казаха, че няма да продължат да осъществяват защита. Въпреки това продължиха, защото делото започна.

ИЩЕЦЪТ В.: Ищецът бил ли е осъден към онзи момент. Имал ли е присъди към онзи момент?

СЪДЪТ намира, че следва да отклони поставения въпрос на ищеца, тъй като обстоятелства, за които свидетелят е бил допуснат са други и дали ищецът е бил осъждан или не към момента на разглеждане на НОХД 303/2011 г. подлежи на установяване по друг ред.

Водим от горното горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКЛОНЯВА въпроса на ищеца Г. В. В..

ИЩЕЦЪТ В.: Във връзка с тези така предприети мерки на употреба на помощни средства, следващият ми въпрос е имало ли е някой осъден, въобще осъждан по делото от подсъдимите към онзи момент, за да бъдат прилагани такива мерки?

СЪДЪТ намира, че следва да отклони поставения въпрос на ищеца, тъй като обстоятелства, за които свидетелят е бил допуснат са други и дали ищецът е бил осъждан

или не към момента на разглеждане на НОХД 303/2011 г. подлежи на установяване по друг ред.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКЛОНЯВА въпроса на ищеца Г. В. В..

ИЩЕЦЪТ В.: Публичен ли беше процесът? Имаха ли достъп до състоянието, в което съм бил с белезници и други лица, освен присъстващите в залата?

СЪДЪТ намира, че следва да отклони поставения въпрос на ищеца, тъй като обстоятелства, за които свидетелят е бил допуснат са други и дали ищецът е бил осъждан или не към момента на разглеждане на НОХД 303/2011 г. подлежи на установяване по друг ред.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКЛОНЯВА въпроса на ищеца Г. В. В..

ИЩЕЦЪТ В.: Става въпрос за унижението дали е било публично или не.

Свидателят отговаря на въпроси на ищеца В.: Имаше сформиран медиен център, така наречен, в друга зала в съда, на друг етаж, чрез който медиен център, представители на различни медии и широката публика можеха на живо да следят процеса чрез видео и аудио връзка, доколкото ми е известно. Освен близките на подсъдимите, техните защитници, частните обвинители, гражданските ищци, представителите на прокуратурата, други не бяха допускани. В продължение на 19 заседания, подсъдимият Г. В. беше със белезници, приковани към колан, след което, след 19-тото до края, бяха освободени от колана и продължи да присъства с белезници, а общият брой на съдебните заседания, проведени по НОХД 303, бяха 95. Часовете бяха над 650 часа, не си спомням точно.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Ищецът В.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освобождава свидетеля от залата.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **П. С. А., ЕГН *****.**

В залата влиза свидетелят.

Преди разпит на свидетеля съдът пристъпва към снемане на самоличността му, като му напомня за отговорността, която носи по чл.290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото да откаже свидетелстване по чл.166, ал.1, т.2 и ал.2 от ГПК.

П. С. А. – 68 г., разведен, осъждан за незаконно притежаване на оръжие, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната

отговорност в случай на лъжесвидетелстване. Обещава да говори истината.

Свидетелят, на въпроси на съда: Участвахме в един и същи процес с Г. В., така наречен „килърите“. Във всяко едно заседание сме били с моя защитник. Аз бях с белезници повече от, може би, година и половина, плюс-минус два месеца, но постоянно в началото сме били с белезници на ръцете по време на процеса. В самото начало бяхме всичките с колани, с колани и белезници на ръцете и на краката и с колан, като белезниците са прекарани през колана. В. беше по същия начин – прикован с белезници. Белезниците пречеха на господин В. да си води записки. Той беше от хората, които най-много записки си водеше, но това му пречеше, не само на него. Аз също си водих, аз също си имах тетрадка и съжалявам, не знаех, че точно за това ще ме питате, щях да ви донеса тетрадката, да видите какво писане съм писал и как се пише. Господин В. не успяваше да си води записки и това го дразнеше много и той претендираше за това да му бъдат махнати белезниците, но никой не обърна внимание. Аз си водих записки с белезници, но са така написани, че след това не можех да си ги разчета, по лошо от първокласник, както се казва. Не беше никак удобно и не можех да напиша докрай изреченията. Просто няма как да местя ръката. Всички подсъдими седяха в съдебната зала на масите, като бяхме ограничени от охранителите, от ляво и отдясно, отвсякъде охранители бяха. Подсъдимите не бяхме един до друг. Например аз бях на първата скамейка. Той на различна. Бяхме разпръснати, нещо подобно на шахмат. Защитниците бяха съвсем далече от нас, не бяха близко до нас така, както сега е адвокат Г.. Общуването ставаше накрая на заседанието, ако въобще имахме такова разрешение да общуваме с тях, особено с близките и със защитата. Трудна ни беше комуникацията, ограничена. Комуникацията ставаше в края на заседанието, пак с белезниците и адвокатите казват „Това трябва“, „Онова трябва“, „Така ще продължим“. Общуването ставаше в залата, където примерно, аз на моята скамейка и адвокат от разстояние казва това трябва да стане или аз го питам какво трябва да правя и той ми казва. От разстояние. И за господин В., нещата бяха еднотипни. Бяхме отвсякъде обградени с охрана, така че всичкото беше както за единия, така и за другия, труден достъп до защитата и ограничен. В почивките успявахме в по-близък план, шепнехме си каквото можем. В тези почивки ползвахме и тоалетна. В ареста е абсурдно да имам комуникация с него. В залата, в първите заседания, също. На обяд, когато ни сваляха яденето в определена стая, тогава общувахме. Всички се оплаквахме един на друг и постоянно това говорехме, че е крайно време да размислят и да ни свалят тези ограничения, но просто не ни вземаха под внимание. Това се отрази на целия процес, то на всички ни се отрази, не само на него, но той беше един от тях, които най-много си водеше записки и процеса го следеше най-изкъсо. Той беше най-афектиран от това нещо. Под това, че следеше процеса изкъсо, имам предвид, че имаше пропуски. В смисъл такъв – от Прокуратурата, свидетелите специално, лъжливи показания. Това нещо не дразнеше само него, а всички ни. В. задаваше въпроси на съдиите, прокурорите и свидетелите. Той правеше искания за събиране на доказателства, но в повечето случаи му ги отхвърляха. То се отрази на всички физическото ни състояние. Както виждате, аз още не съм се възстановил. Той също беше потърпевш. Той вдигна даже кръвна захар по време на едно от заседанията. Вдигна я от процеса. От това, че, според нас, имаше фалшиви свидетели и процесът не

вървеше по правила, според нас и това много го разстрои него и наистина вдигна кръвна захар и се наложи лекар да водят да го прегледа.

Свидетелят, на въпроси на адв. Г.: Преди това той не се е оплаквал от такива здравословни проблеми. Всичко това се получи по време на процеса.

Свидетелят, на въпроси на ищеца В.: Разстоянието между мен и адвокатите беше не по-малко от един метър, повече да, но по-малко не. Охраната винаги беше между нас и защитата. Между мен и защитата ми имаше представители на съдебната охрана постоянно. Заради това, че адвокатът беше на разстояние, ищецът казваше: „Този свидетел лъже. Не е така“ и оспорваше. Господин В. казваше това директно на съда, но с адвоката не е можел. В съдебната зала присъстваха подсъдимите, защитниците, частните обвинители, примерно моите близки стояха най-отзад, зад гърба ми, далеч от мен. В залата присъстваха и близки, понякога, но не всеки път. Това беше изборно дали от прокурора, дали от съдиите. Журналисти вътре не са допускани в залата, не съм виждал поне аз. Не мога да Ви кажа дали е имало друго помещение, в което е имало журналисти, но при нас не са присъствали журналисти, защото ние ще сме тези, които ще им задаваме въпроси и ще им казваме истината, а не да бъдат манипулирани, както се получаваше.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Ищ. В.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освобождава свидетеля от залата.

Адв. Г.: Нямам други доказателствени искания.

Ищ. В.: Нямам други доказателствени искания. Представям списък, който е извадка от всички протоколи по часове кога сме били с белезници. Това е единствен екземпляр. Там е отбелязано кога съм бил с белезници и колан прикован и кога без колан. Видно е, че са общо 650 часа общо с белезници, като тук са включени обясненията и пледоариите, когато съм бил без белезници. Действително само тогава съм бил при обяснения. Моля да се приобщи към доказателствата по делото, но ако е възможно да ми се върне, защото ми е един екземпляр.

СЪДЪТ намира, че следва да приобщи справка за проведени съдебни заседания, представена в днешното съдебно заседание от ищеца, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото представените в днешно съдебно заседание от ищеца документи: справка за проведени съдебни заседания в Ш.ски окръжен съд с колан и белезници – 4 листа.

Ищ. В.: Имам едно решение на европейския съд с белезници, за лишени двама от свобода. Това е делото на Р. и С. срещу България – жалба № 18938/07 и жалба № 36069/09, като това е от 27.08.2014 г. В това решение, за един час с белезници пред съда, европейския съд по правата на човека е преценил, че следва да се присъдят по 1000 евро на човек с лихвите и на двамата, който случай е идентичен. Там е разликата, че те са били в затвора, но

случаят е идентичен, като това го представям като практика на Европейския съд.

Адв. Г.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ като взе предвид, че страните не сочат други доказателства в днешно съдебно заседание, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Г.: Безспорно е, че подсъдимият Г. В., заедно със съпроцесниците си, в конкретния случай и самият той, е търпял неимуществени вреди именно в това отношение, което е имал съда с допускането той да бъде през цялото време вързан с белезници и помощните средства. По този начин е ограничено категорично правото му на защита. В самата си искова молба той цитира нарушените законови разпоредби, според него и абсолютно се позовава на Конституцията на Република България, която забранява такива обстоятелства и такова поведение. Съответно считам, че доказателствата по делото безспорно установяват това. Аз видях, че протоколите са изпратени своевременно. В тези протоколи е отразено отношението на една значителна група от адвокати, които са били ангажирани, включително и резервните защитници към този момент, които са бойкотирали включително и в съдебно заседание и именно поради това обстоятелство, но съдът отново не се е съобразил с него, което е довело до невъзможността, за която говори П. А.. Той казва: „Аз имам възможност да пиша нещо, но не мога да довърша изречението на листа, защото не ми стига ръката.“ Няма как да го направи това нещо. Идентично било положението и с Г. В.. Това се установи, според мен, от двама очевидци, единият стоящо отстрани, дали като защитник по родствена линия, дали като роднина, така или иначе са наблюдавали този процес и тези усилия, които трябва да положи подсъдимият тогава Г. В., за да контактува с упълномощените си адвокати и евентуално с резервния си защитник. Това отношение не му е давало възможност да участва активно в процеса. Това именно е целият проблем, който лишава подсъдимите и Г. В. да се защитава, защото по това дело, аз Ви посочих тези протоколи, имаше свидетели, които говориха за натиск, съвсем определено се отказаха от показанията си, заявяваха на участващия прокурор, че той е хвърлял по тях химикали и такива неща, което сочи безспорно, че неговото право на защита е било ограничено.

Моля за уважаване на иска.

Ищ. В.: Поддържам защитата на адвокат Г., така както я представи пред съда. Относно давността - давността има за присъдени вземания, а то няма такива – чл. 110 от ЗЗД. Ако имаше присъда с 5-годишен срок - да, но тепърва установяваме има ли нарушение или не и искаме осъдителен иск в тази връзка, за присъждане на обезщетението, те първа предстои. Ако има такова – за напред в годините – да.

Моля съда да уважите иска, съгласно чл. 52 от ЗЗД, доколкото съм успял да докажа исковата претенция, че са тези свидетели, по преценка на съда, по справедливост, като считам искът за напълно доказан и в тази връзка, понеже искът е по чл. 49 от ЗЗД, по общия

ред, в същество оборима презумпция, на презумираната предпоставка, от която се установява презумпционния факт. В случая аз съм имал задължения по чл. 49 да установя, да докажа, при пълно и главно доказване, презумпционната предпоставка, която считам, че съм изпълнил и доказал, от което косвено следва, че е доказан презумпционния факт, от който следват вредите, като задължи ответната страна, съгласно ал. 2, чл. 45 да обори този факт при пълно и главно доказване, които той не успя по никакъв начин в настоящото производство да стори, да обори. Той даже не присъства, така че, след като съм установил презумпционната предпоставка, която е наличие на белезници, по време на целия процес на първа инстанция, което считам за нарушение на посочените членове, както са и по Конституцията и по Европейското право, както и по ЗИНЗС, защото аз не съм запознат с отговора на ответника, но там са посочени едни членове от ЗИН, които аз ги проверих и те се указаха, че са абсолютно неотносими към предмета на доказване. Те се позовават, че са ни били държали с белезници на чл. 114, ал. 2 от ЗИНЗС, като нито една от предпоставките на ал. 1 не е изпълнена, за да е приложима ал. 2 на чл. 114, а именно предпоставките са „употребата на помощни средства се допуска, когато е абсолютно необходимо, ако резултатът не може да бъде постигнат с използването на физическа сила: за освобождаване от заложенници; за освобождаване на завзети помещения и сгради, съоръжения и транспортни средства; за пресичане на групово нападение, барикадиране или за прекратяване на буйство или друг вид агресивно поведение; при задържане на лишен от свобода; когато в резултат на психично разстройство или депресия има опасност лишения от свобода да посегне на живота си или на живота и здравето на друго лице“. В ал. 2, както сте посочили, са посочили видове средства, включително белезниците, усмирителните пояси и всички, които са налични при тяхното въоръжение, като видно от ал. 1, ал. 2 е неприложима.

Моля да уважите иска. Моля да присъдите обезщетение по справедливост. Моля да ми дадете срок за писмени бележи една седмица.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

ДАВА възможност на ищеца да депозира писмени бележки по съществото на спора в 2-седмичен срок от днес.

ПРЕПИС от протокола да се изпати на ищеца в Затвора – Л..

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:07 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____